

קריאת התורה

ספר שמות, סדר כו

- לב, טו ויפֹן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר וַיֹּשְׁבֵי לַחַת הָעֵדֻת בֵּינָו
לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים:
וְאַתָּפְנִי וְנַחַת מֹשֶׁה מִן טוֹרָא וְתָרִין לוֹחֵי סִהְדוּתָא בִּידֵיה
לוֹחֵי כְּתִיבִין מִתָּרִין עֲבָרֵיהוֹן מִכָּא וּמִכָּא אֲנֹן כְּתִיבִין:
לב, טז וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה
וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל־הַלָּחַת:
וְלוֹחֵיָא עוֹבְדָא דִּי אֲנֹן
וּכְתָבָא כְּתָבָא דִּי הוּא מִפְּרִשׁ עַל לוֹחֵיָא:
לב, יז וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל הָעָם בְּרָעָה
וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלִּחְמָה בַּמַּחֲנֶה:
וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹל עַמָּא כַּד מִיבְבִּין
וַאֲמַר לְמֹשֶׁה קוֹל קָרְבָּא בַּמִּשְׁרִיתָא:
לב, יח וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוּת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוּת חִלּוּשָׁה
קוֹל עֲנוּת אֲנָכִי שְׁמַע:
וַאֲמַר לֹא קוֹל גְּבוּרִין דְּנִצְחִין בְּקָרְבָּא וְאִף לֹא קוֹל חִלְשִׁין
דְּמִתְבָּרִין קוֹל דְּמִתְזַכִּין אֲנָא שְׁמַע:
לב, יט וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת־הָעֶגְל וּמַחֲלַת
וַיַּחֲרֹאֲף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַף מִיָּדוֹ אֶת־הַלָּחַת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר:
וְהָיָה כַּד קָרַיב לְמִשְׁרִיתָא וְחִזָּא יֵת עֶגְלָא וְחִנְגִּין
וְחִקְיָא רֹגְזָא דְּמֹשֶׁה וְרָמָא מִיָּדוֹהִי יֵת לוֹחֵיָא וְתִבְרִיתָא בְּשׂוּלֵי טוֹרָא:
לב, כ וַיִּקַּח אֶת־הָעֶגְל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר־דָּק
וַיִּזְרַל עַל־פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשְׁק אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיִּסְיֵב יֵת עֶגְלָא דְּעֵבְדוֹ וְאוֹקִיד בְּנוֹרָא וְשָׁף עַד דְּהָיָה דְּקִיק
וַיִּדְרָא עַל אִפִּי מִיָּא וְאַשְׁקִי יֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
לב, כא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מַה־עָשָׂה לָךְ הָעָם הַזֶּה
כִּי־הִבְאֵת עָלָיו חֲטָאָה גְדֹלָה:
(וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן מָא עֵבֵד לָךְ עַמָּא הָדִין
אַרִי אִיתִיתָא עֲלוֹהִי חוֹבָא רַבָּא:)
לב, כב וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל־יִחִיר אָף אֲדֹנִי
אֶתָּה יֹדַעְתָּ אֶת־הָעָם כִּי בָרַע הוּא:
(וַאֲמַר אַהֲרֹן לֹא יִתְקַף רֹגְזָא דְּרַבּוּנִי
אֶת יֹדַעְתָּ יֵת עַמָּא אַרִי בְּבִישׁ הוּא:)
לב, כג וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ
כִּי־זֶה | מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִדְעֵנוּ מַה־הָיָה לוֹ:
(וַאֲמַרוּ לִי עֵבִיד לָנָא דִּחְלֹן דִּיהִכּוֹ קְדָמָנָא
אַרִי דִּין מֹשֶׁה גּוֹבְרָא דְּאַסְקָנָא מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם לֹא יִדְעָנָא מָא הוּא לִיה:)

- לב, כד ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו-לי
ואשליכוהו באש ויצא העגל הזה:
(ואמרית להון למן דהבא פריקו ויהבו לי
ורמיתיה בנורא ונפק עגלא הדין):
- לב, כה וירא משה את-העם כי פרע הוא
כי-פרעה אהרן לשמצה בקמיהם:
(וחזא משה ית עמא ארי בטיל הוא
ארי בטילנון אהרן לאסבותהון שום ביש לדריהון):
- לב, כו ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי
ויאספו אליו כל-בני לוי:
וקם משה בתרע משריתא ואמר מן דחליא דיי ייתון לותי
ואתכנישו לותיה כל בני לוי:
ויאמר להם כה-אמר יהוה אלי ישראל שימו איש-חרבו על-ירכו
עברו ושבו משער לשער במחנה והרגו איש-את-אחיו ואיש את-רעהו ואיש את-קרבו:
ואמר להון כדן אמר יי אלהא דישראל שוו גבר חרביה על ירביה
עיברו ותובו מתרע לתרע במשריתא וקטולו גבר ית אחוהי וגבר ית חבריה ואנש ית קריביה:
- לב, כח ויעשו בני-לוי כדבר משה
ויפל מן-העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש:
ועבדו בני לוי כפתגמא דמשה
ונפל מן עמא ביומא ההוא כתלתא אלפין גוברא:
- לב, כט ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו
ולתת עליכם היום ברכה:
ואמר משה קריבו ידיכון יומא דין קורבנא קדם יי ארי גבר בבריה ובאחיה
ולאיתאה עליכון יומא דין ברכון:
- לב, ל ויהי ממחרת ויאמר משה אל-העם אתם חטאתם חטאה גדלה
ועתה אעלה אליהוהא אולי אכפרה בעד חטאתכם:
והוה ביומא דבתרוהי ואמר משה לעמא אתון חבתון חובא רבא
וכען אסק לקדם יי מאם אכפר על חוביכון:
- לב, לא וישב משה אליהוהא ויאמר
אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אליהי זהב:
ותב משה לקדם יי ואמר
בבעו חב עמא הדין חובא רבא ועבדו להון דחלון דדהב:
- לב, לב ועתה אם-תשא חטאתם
ואם-אין מחני נא מספרך אשר כתבת:
וכען אם שבקת לחוביהון
ואם לא מחיני כען מספרך דכתבתא:
- לב, לג ויאמר יהוה אל-משה
מי אשר חטא-לי אמחננו מספרי:
ואמר יי למשה
מן דחב קדמי אמחיניה מספרי:

- לב, לד ועתה לך | נחה את־העם אל אשר־דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך
וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם:
וכען איזל דבר ית עמא לאתרא דמלילית לך הא מלאכי יהו קדמך
וביום אסערוטי ואסער עליהון חוביהון:
לב, לה ויגף יהוה את־העם
על אשר עשו את־העגל אשר עשה אהרן: {ס}
(ומחא יי ית עמא
על דאשתעבדו לעגלא דעבד אהרן):
לג, א וידבר יהוה אל־משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים
אל־הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעה אתננה:
ומליל יי עם משה איזל סק מכא את ועמא דאסיקתא מארעא דמצרים
לארעא דמימית לאברהם ליצחק וליעקב למימר לבנה אתננה:
לג, ב ושלחתי לפניך מלאך
וגרשתי את־הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסני:
ואשלח קדמך מלאכא
ואתריך ית כנענאי אמוראי וחתאי ופרזאי חואי ויבוסאי:
לג, ג אל־ארץ זבת חלב ודבש
כי לא אעלה בקרבך כי עם־קשה־לעורר אתה פו־אכלך בדרך:
לארע עבדא חלב ודבש
ארי לא אסליק שכניתי מבינך ארי עם קשי קדל את דלמא אשיצינך באורחא:
לג, ד וישמע העם את־הדבר הרע הזה ויתאבלו
ולא־שתו איש עדיו עליו:
וישמע עמא ית פתגמא בישא הדין ואתאבלו
ולא שוו גבר תקון זיניה עלוהי:
לג, ה ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־בני־ישראל אתם עם־קשה־לעורר רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך
ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה־לך:
ואמר יי למשה אימר לבני ישראל אתון עם קשי קדל שעה חדא אסליק שכניתי מבינך ואשיצינך
וכען אעד תקון זינך מנך גלי קדמי מא אעביד לך:
לג, ו ויתנצלו בני־ישראל את־עדים מהר חורב:
ואעדו בני ישראל ית תקון זיניהון מטורא דחורב:
לג, ז ומשה יקח את־האהל ונטה־לו | מחוץ למחנה הרחק מן־המחנה וקרא לו אהל מועד
והיה כל־מבקש יהוה יצא אל־אהל מועד אשר מחוץ למחנה:
ומשה נסיב ית משכנא ופרסיה ליה מברא למשריתא ארחיק מן משריתא וקרי ליה משכן בית אולפנא
והוי כל דתבע אולפן מן קדם יי נפיק למשכן בית אולפנא דמברא למשריתא:
לג, ח והיה כצאת משה אל־האהל יקומו כל־העם ונצבו איש פתח אהליו
והביטו אחרי משה עד־באו האהלה:
והוי כד נפיק משה למשכנא קימין כל עמא ומתעתדין גבר בתרע משכניה
ומסתכלין אחורי משה עד דעליל למשכנא:
לג, ט והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל
ודבר עם־משה:
והוי כד עליל משה למשכנא נחית עמודא דעננא וקאים בתרע משכנא
ומתמלל עם משה:

- לג,י וְרָאָה כָּל־הָעָם אֶת־עַמּוּד הָעָנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל
וְקָם כָּל־הָעָם וַהֲשִׁתְחוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ:
וַחֲזוּ כָּל עַמָּא ית עמוּדא דעננא קאים בתרע משכנא
וקימין כל עמא וסגדין גבר בתרע משכניה:
לג,יא וּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
וְשָׁב אֶל־הַמִּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן נָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל: {פ}
וממליל יי עם משה ממלל עם ממלל כמא דימליל גוברא עם חברה
ותאיב למשריתא ומשומשניה יהושע בר נון עולימא לא עדי מגו משכנא:
לג,יב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֶתָּה אֲמַר אֵלַי הֵעַל אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי
וְאַתָּה אֲמַרְתָּ יִדְעִיתִךָ בְּשֵׁם וְגַם־מִצָּאת חֹן בְּעֵינַי:
ואמר משה קדם יי חזי דאת אמר לי אסיק ית עמא הדין ואת לא אודעתני ית דתשלח עמי
ואת אמרת רביתך בשום ואף אשכחתא רחמין קדמי:
לג,יג וְעַתָּה אִם־נָא מִצָּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דְּרָכְךָ וְאִדְעֶךָ לְמַעַן אֲמַצָּא־חֹן בְּעֵינֶיךָ
וְרָאֶה כִּי עֲמָךְ הִגּוּי הַזֶּה:
וכען אם כען אשכחית רחמין קדמך אודעני כען ית אורח טובך ואדע רחמך בדיל דאשכח רחמין קדמך
וגלי קדמך ארי עמך עמא הדין:
לג,יד וַיֹּאמֶר
פָּנִי יֵלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לָךְ:
ואמר
שכינתי תהך ואניח לך:
לג,טו וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אִם־אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אֶל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה:
ואמר קדמוהי
אם לית שכינתך מהלכא ביננא לא תסקננא מכא:
לג,טז וּבְמָה | יוֹדַע אִפּוּא כִּי־מִצָּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמָּךְ הָלֹא בְּלִכְתָּךְ עִמָּנוּ
וְנַפְלִינוּ אֲנִי וְעַמָּךְ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עַל־פָּנַי הָאֲדָמָה: {פ}
ובמא יתידע הכא ארי אשכחית רחמין קדמך אנא ועמך הלא במהך שכינתך עמנא
ותעבדו לנא פרישו לי ולעמך משוני מכל עמא דעל אפי ארעא:
לג,יז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה
כִּי־מִצָּאת חֹן בְּעֵינֶי וְאִדְעֶךָ בְּשֵׁם:
ואמר יי למשה אף ית פתגמא הדין דמלילתא אעביד
ארי אשכחתא רחמין קדמי ורביתך בשום:
לג,יח וַיֹּאמֶר
הֲרָאִנִי נָא אֶת־כְּבוֹדְךָ:
ואמר
אחזיני כען ית יקרך:
לג,יט וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל־טוֹבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ
וְחִנַּתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֹתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:
ואמר אנא אעבר כל טובי על אפך ואקרי בשמא דיי קדמך
ואחון למן דאחון וארחים על מן דארחים:

לג,כ וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאוֹת אֶת־פָּנַי
 כִּי לֹא־יִרְאֶנִי הָאָדָם וְחַיִּי:
 וַאֲמַר לֹא תִכּוֹל לְמַחְזִי יָת אִפִּי שְׂכִינָתִי
 אֲרִי לֹא יִחְזִינִי אִנְשָׁא וַיִּתְקַיֵּם:
 לג,כא וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אֶתִּי
 וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר:
 וַאֲמַר יְיָ הֵא אֶתֶר מְתוּקֹן קִדְמִי
 וְתִתְעַמֵּד עַל טַנְרָא:
 לג,כב וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבִלִּי וְשִׁמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר
 וְשִׁכְתִּי כְּפִי עָלֶיךָ עַד־עֶבְרִי:
 וַיְהִי בְּמַעְבַּר יְקָרִי וְאַשְׁוִינֶךָ בְּמַעֲרַת טַנְרָא
 וְאֶגִּין בְּמִימְרִי עָלֶיךָ עַד דְּאֶעְבֵּר:
 לג,כג וְהִסְרֹתִי אֶת־כְּפִי וְרָאִיתָ אֶת־אַחֲרִי
 וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ: {פ}
 וְאַעֲדִי יָת דְּבַרְתָּ יְקָרִי וְתַחֲזִי יָת דְּבַתְרִי
 וְדִקְדַּמִּי לֹא יִתְחַזּוּן: